

Sammanfattning

En arbetstagare har bytt arbetsgivare inom en koncern. Fråga i huvudsak om hos den tidigare arbetsgiven eventuellt intjänade semesterförmåner övergått till anställningen hos den nya arbetsgivaren och därvid om kravet på förklaring enligt 31 § andra stycket semesterlagen varit uppfyllt.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2009-11-04
StockholmDom nr 80/09
Mål nr B 110/08

KLAGANDE och MOTPART

R.E. i Tollarp

Ombud: advokaten Anders Elmér, Elmszell Advokatbyrå AB,
Gamla Brogatan 32, 111 20 Stockholm

MOTPART och KLAGANDE

Segezha Packaging AB, 556286-4099, Lagastigsgatan 6,
287 32 StrömsnäsbrukOmbud: advokaten Anders Nordström, Linklaters Advokatbyrå AB,
Box 7833, 103 98 Stockholm

SAKEN

semesterersättning m.m.

ÖVERKLAGAD DOM

Kristianstads tingsrätts dom den 16 oktober 2008 i mål nr T 40-05

Tingsrättens dom, se bilaga.

R.E. har yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens dom, ska fullt ut bifalla hans vid tingsrätten förda talan samt tillerkänna honom ersättning för hans rättegångskostnader vid tingsrätten. För det fall R.E. inte skulle vinna bifall till sitt överklagande av saken har han i andra hand yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens domslut punkten 3, ska förplikta bolaget att ersätta honom för hans rättegångskostnader vid tingsrätten.

Segezha Packaging AB (bolaget) har också överklagat domen och yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens domslut punkten 3, ska förplikta R.E. att ersätta bolaget tre fjärdedelar av bolagets rättegångskostnader vid tingsrätten.

Part har bestritt motparts ändringsyrkande.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Arbetsdomstolen har avgjort målet efter huvudförhandling. Vid denna har på begäran av R.E. tingsrättens ljudupptagningar av förhör under sanningsförsäkran med honom själv och vittnesförhör med J.H. spelats upp. På begäran av bolaget har tingsrättens ljudupptagningar av förhör under sanningsförsäkran med P.B. och vittnesförhör med M.N. spelats upp.

Parterna har i Arbetsdomstolen åberopat samma skriftliga bevisning som vid tingsrätten.

Parterna har till stöd för sin talan åberopat samma grunder som vid tingsrätten. De har till utveckling av sin talan anfört i allt väsentligt detsamma som antecknats i tingsrättens dom.

Domskäl

Twisten

R.E. anställdes den 1 mars 1997 hos Korsnäs AB. Den 1 januari 2003 överfördes hans anställning till Korsnäs Packaging Aktiefbolag, numera namnändrat till Segezha Packaging AB (bolaget). Korsnäs AB och bolaget ingår i samma koncern. R.E:s anställning i bolaget upphörde den 21 juli 2004. Bytet av arbetsgivare innebar inte övergång av verksamhet enligt 6 b § anställningsskyddslagen.

Det av tingsrätten utdömda beloppet om 167 860 kr avseende semesterersättning, intjänad under perioden den 1 april 2002– den 21 juli 2004, är inte föremål för Arbetsdomstolens prövning. Twisten i Arbetsdomstolen gäller om bolaget är skyldigt att till R.E. utge ytterligare semesterersättning med 285 798 kr avseende 57 semesterdagar hänförliga till intjänandeperioden den 1 april 1997 – den 31 mars 2002. Därutöver är det tvistigt om det allmänna skadeståndet för brott mot semesterlagen ska bestämmas till 50 000 kr i stället för av tingsrätten utdömda 5 000 kr. Slutligen är frågan om fördelningen av rättegångskostnaderna vid tingsrätten tvistiga.

Semesterersättning

När det gäller frågan om bolaget är skyldigt att till R.E. utge ytterligare semesterersättning föreligger flera tvistefrågor. Det är för det första tvistigt om R.E. hade några intjänade ej uttagna semesterdagar hos Korsnäs AB när han påbörjade sin anställning hos bolaget, dvs. om det över huvud taget föreligger någon fordran avseende semesterersättning för den aktuella tidsperioden. Det råder därutöver tvist om den påstådda rätten till semesterdagar intjänade hos Korsnäs AB övergått till anställningen i bolaget. Slutligen är det tvistigt om den överenskommelse, som träffades mellan parterna i samband med att R.E:s anställning hos bolaget upphörde, innebär att en eventuell fordran på semesterersättning i vart fall är slutligt reglerad.

Arbetsdomstolen väljer att först behandla frågan om eventuellt intjänade semesterförmåner hos Korsnäs AB övergått till anställningen hos bolaget.

Av semesterlagen framgår bl.a. följande. Som huvudregel gäller, enligt 28 §, att om en arbetstagare som slutar sin anställning inte erhållit den semesterlön som han eller hon har tjänat in så ska arbetsgivaren i stället betala semesterersättning till arbetstagaren. Semesterersättningen ska betalas senast inom en månad från det att anställningen upphört. Från denna huvudregel finns ett undantag i 31 § andra stycket i den situationen att den nya arbetsgivaren

ingår i samma koncern som den tidigare arbetsgivaren. I det fallet äger arbetstagaren i semesterhänseende samma rätt i den nya anställningen som han eller hon skulle ha haft i den tidigare anställningen. Som förutsättning för detta gäller dock att arbetstagaren dels inte uppbär semesterersättning av den tidigare arbetsgivaren, dels senast en månad efter att den första anställningen upphört avger förklaring till såväl den tidigare som den nya arbetsgivaren om att han eller hon önskar överföra intjänade semesterförmåner till den nya anställningen. Det föreligger inga formkrav avseende den förklaring som arbetstagaren ska avge.

Det är ostridigt att R.E. inte har underrättat bolaget om att han önskade att till bolaget överföra intjänade semesterförmåner hos Korsnäs AB. R.E. har emellertid gjort gällande att kravet på förklaring eller underrättelse likväl ska anses uppfyllt med anledning av bolagets agerande i samband med att hans anställning övergick till bolaget. Bolaget har sammanfattningsvis invänt följande. Kravet på underrättelse i 31 § andra stycket semesterlagen är absolut. Bolaget har inte på något sätt medgett att några intjänade semesterförmåner skulle överföras till R.E:s anställning hos bolaget. Bolaget har tvärtom inte ägt kännedom om att R.E. skulle ha haft några intjänade semesterförmåner hos Korsnäs AB när han anställdes hos bolaget.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

I 31 § andra stycket semesterlagen utpekas arbetstagaren som den som ska agera för det fall att han eller hon, vid ett arbetsgivarbyte inom en koncern, önskar överföra intjänade semesterförmåner till anställningen hos den nya arbetsgivaren. Det är alltså arbetstagaren som bestämmer om de intjänade semesterförmånerna ska överföras till den nya anställningen eller om semesterersättning ska betalas ut av den tidigare arbetsgivaren, dvs. kontant betalning. Det innebär att varken den nya eller den tidigare arbetsgivaren förfogar över frågan. Detta talar, enligt Arbetsdomstolens mening, mot att ett ensidigt agerande från den nya arbetsgivarens sida kan ersätta arbetstagarens underrättelseskyldighet. Utebliven underrättelse innebär ju att den tidigare arbetsgivaren ska betala semesterersättning. Å andra sidan bör det rimligen, enligt Arbetsdomstolens mening, kunna förekomma situationer där ett agerande eller ett initiativ från den nya arbetsgivarens sida sammantaget med arbetstagarens reaktion eller agerande innebär att kravet på förklaring får anses uppfyllt. Därutöver står det naturligtvis de inblandade parterna fritt att avtala i frågan, så länge inte arbetstagarens rättigheter enligt semesterlagen upphävs eller inskränks.

R.E:s anställning hos Korsnäs AB övergick till bolaget den 1 januari 2003, dvs. under det löpande intjänandeåret 2002–2003. Tingsrätten har funnit att bolaget genom att, i april eller maj 2003, betala semesterdagstillägg avseende samtliga semesterdagar för intjänandeperioden april 2002–mars 2003, dvs. även för semesterdagar intjänade hos Korsnäs AB under perioden den 1 april 2002–den 31 december 2002, måste anses ha godkänt att R.E. tillåts medföra dessa, hos Korsnäs AB, intjänade ej förfallna semesterdagar till bolaget. Tingsrätten har däremot inte funnit att eventuellt tidigare hos

Korsnäs AB intjänade semesterförmåner övergått till anställningen hos bolaget.

R.E. har gjort gällande följande. Hans uppfattning var att arbetsgivarbytet endast var formellt och att han i praktiken arbetade för samma arbetsgivare hela tiden. Han litade på uppgiften om att anställningsvillkoren skulle vara oförändrade, som han uppfattade även inkluderade intjänade semesterförmåner. Om bolaget får anses ha godtagit att semesterdagar avseende tiden den 1 april–31 december 2002, intjänade hos Korsnäs AB, övergått till hans anställning i bolaget får bolaget anses ha godtagit att han medfört samtliga tidigare intjänade semesterförmåner hos Korsnäs AB till bolaget, trots att han inte lämnat någon formell underrättelse. Arbetsgivarens medgivande får alltså anses ersätta kravet på underrättelse och då 31 § andra stycket semesterlagen föreskriver att arbetstagarens semesterförmåner ska förbli oförändrade vid sådana förhållanden saknas det utrymme att tolka medgivandet på så sätt att det endast skulle omfatta en del av de intjänade semesterförmånerna.

Utan att ta ställning till tingsrättens slutsats såvitt avser semesterförmånerna för intjänandeåret 2002–2003 finns det enligt Arbetsdomstolen mening inget som i och för sig hindrar att en arbetstagare väljer att, genom det förfarande som anvisas i 31 § andra stycket semesterlagen, till sin nya anställning ta med sig delar av intjänade semesterförmåner hos den tidigare arbetsgivaren. Fråga är således om eventuellt intjänade semesterförmåner hos Korsnäs AB för intjänandeåren 1997–2002 överförts till R.E:s anställning i bolaget.

Av återopat e-postmeddelande framgår följande.

L.

Please read the messages below. Please then contact T.L. at Gavle and make the appropriate arrangements to bring R.E. onto the CIS payroll as soon as possible. Please note that absolutely nothing else should change with regard to R:s arrangement's only the place from where he is paid. [---]

Regards
B.

Av meddelandet – som R.E. fått del av – får det anses följa att R.E. skulle erhålla samma anställningsvillkor i bolaget som hos Korsnäs AB. Detta synes ostridigt mellan parterna. Enligt Arbetsdomstolens mening innebär detta dock inte, så som R.E. påstått, att bolaget därmed åtagit sig att utge eventuellt intjänade semesterförmåner hänförliga till anställningstiden hos Korsnäs AB. Beskedet får anses ange de villkor som skulle gälla framgent. R.E. kan inte, på grund av endast innehållet i meddelandet, anses ha haft befogad anledning att tro att hans intjänade semesterförmåner följde med till den nya anställningen och att han därför inte behövde agera i frågan. Arbetsdomstolen kommer till samma slutsats såvitt avser innehållet i lönebeskedet avseende januari månad 2003. Det faktum att det där anges att han hade 30 semesterdagar kan inte anses innebära att bolaget åtagit sig att stå för eventuella semesterförmåner intjänade hos Korsnäs AB i tiden före den 1 april 2002. Arbetsdomstolen noterar att i rutan för sparade

semesterdagar anges siffran noll. Arbetsdomstolens slutsats är att R.E. inte visat att bolagets agerande inneburit att arbetstagarens underrättelseskyldighet enligt 31 § andra stycket semesterlagen får anses uppfyllt eller att bolaget på något sätt åtagit sig att svara för hos Korsnäs AB intjänade semesterförmåner för intjänandeåren 1997–2002.

Arbetsdomstolens ställningstagande innebär att R.E:s överklagade i den delen ska avslås och att tingsrättens domslut i denna del ska stå fast.

Allmänt skadestånd

I enlighet med tingsrättens domslut punkten 1, som alltså ska stå fast, har bolaget gjort sig skyldigt till brott mot semesterlagen. Brottet består i att bolaget inte har utbetalat semesterersättning till R.E. med ett belopp motsvarande 30 semesterdagar. För brottet är bolaget, så som tingsrätten funnit, skyldigt att utge ett allmänt skadestånd till R.E. Arbetsdomstolen finner, till skillnad mot vad tingsrätten anfört, det inte avgörande för det allmänna skadeståndets storlek att R.E. inte vunnit full framgång med sin talan avseende semesterersättning. Arbetsdomstolen bedömer ändå, med hänsyn till omständigheterna i målet, det av tingsrätten utdömda beloppet om 5 000 kr som skäligt.

R.E:s överklagade i denna del ska alltså avslås, vilket innebär att tingsrättens domslut även i denna del ska stå fast.

Sammanfattning och rättegångskostnader

Arbetsdomstolens ställningstagande innebär att tingsrättens domslut, punkterna 1 och 2, ska fastställas.

Vid denna utgång har parterna, var och en, yrkat ändring av tingsrättens domslut, punkten 3. R.E. har yrkat full ersättning för sina rättegångskostnader vid tingsrätten och bolaget har yrkat att R.E. ska förpliktas betala tre fjärdedelar av bolagets rättegångskostnader vid tingsrätten.

R.E. yrkade inledningsvis vid tingsrätten ersättning, för semesterförmåner, med närmare 990 000 kr och satte efter preskriptionsinvändning ned kravet till drygt 570 000 kr och därefter slutligen till 453 658 kr.

R.E. har gjort gällande att tyngdpunkten i processen har legat på frågan om betalningsskyldigheten i sig och inte på själva storleken på beloppet och att det faktum att hans talan inte beloppsmässigt bifallits fullt ut därför inte ska påverka fördelningen av rättegångskostnaderna vid tingsrätten. Arbetsdomstolen kan dela ståndpunkten att tyngdpunkten i processen avsett betalningsskyldigheten i sig men finner vid en sådan bedömning att R.E. förlorat frågan om just betalningsskyldigheten för eventuella semesterförmåner intjänade i tiden före den 1 april 2002. Mot den bakgrunden och med hänsyn till den andel av sin talan om semesterersättning som R.E. vunnit kan det, enligt Arbetsdomstolens mening, inte komma i

fråga att förplikta bolaget att utge någon del av dennes rättegångskostnader vid tingsrätten.

Fråga är då om bolaget bör erhålla ersättning för någon del av sina kostnader. Bolaget har bl.a. anfört att det av tingsrätten utdömda beloppet motsvarar knappt 20 procent av vad R.E. ursprungligen yrkade, mindre än hälften av de slutliga yrkandena och i sak att han tappat frågan om semesterersättning såvitt avser intjänandetiden före den 1 april 2002.

Enligt Arbetsdomstolens mening får R.E. anses beloppsmässigt ha vunnit omkring en tredjedel av sitt yrkande om semesterersättning som det slutligen framställts. Arbetsdomstolen gör bedömningen att den nedsättning av yrkandet som skett inte påverkat rättegångskostnaderna i sådan grad att det bör inverka på den slutliga bedömningen av fördelningen av rättegångskostnaderna. En beloppsmässig bedömning, avseende endast talan om semesterersättning, skulle då leda till att bolaget skulle erhålla viss ersättning för sina kostnader. Arbetsdomstolen har ovan emellertid gjort bedömningen att tyngdpunkten i processen har legat på frågan om betalningsskyldigheten i sig och finner att parterna i den frågan får anses ömsom ha vunnit och tappat i sådan mån att ingendera parten bör vara skyldig att svara för motpartens kostnader vid tingsrätten. Tingsrättens domslut angående kvittning av rättegångskostnaderna vid tingsrätten ska alltså stå fast.

I Arbetsdomstolen har båda parterna förlorat sin respektive talan om fördelningen av rättegångskostnader vid tingsrätten och i övrigt är R.E. tappande part. Bolaget får anses vinnande i sådan grad att R.E. bör förpliktas att ersätta bolaget för dess rättegångskostnader här. Arbetsdomstolen finner att det av bolaget yrkade beloppet är skäligt.

Domslut

1. Arbetsdomstolen fastställer tingsrättens domslut.
2. Arbetsdomstolen förpliktar R.E. att ersätta Segezha Packaging AB för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med åttiofemtusen (85 000) kr för ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Cathrine Lilja Hansson, Gunilla Svahn Lindström, Ingrid Lyberg, Kerstin Brodowsky, Gun Tidestav, Anders Tiderman och Inger Efraimsson. Enhälligt.

Sekreterare: Julia Damerou Malmström

Tingsrättens dom (ledamöter: Håkan Klagsmark, RoseMarie Hansson och Eva Mårtensson Serrander)

BAKGRUND

R.E. projektanställdes i Korsnäs AB den 1 mars 1997. Den 1 december 1997 övergick anställningen till en tillsvidareanställning. Han hade ansvar för att öppna nya marknader för försäljning av papperssäckar. Ingångslönen var 95 000 kr per månad. Den 1 januari 2003 övergick R.E:s anställning från Korsnäs AB till Korsnäs Packaging Aktiebolag. Vid ett möte i Paris den 21 juli 2003 sades R.E. upp från sin anställning. Villkoren för anställningens upphörande reglerades genom en skriftlig överenskommelse mellan parterna, SETTLEMENT AGREEMENT (domsbilaga 1), daterad den 18 september 2003. Vid uppgörelsen företrädde båda parter av juridiskt ombud, R.E. av juris kandidaten J.H. och bolaget av advokaten M.N. Enligt uppgörelsen skulle R.E:s anställning upphöra den 21 juli 2004.

YRKANDEN, M.M.

R.E. har yrkat att tingsrätten skall förplikta Korsnäs Packaging Aktiebolag, numera namnändrat till Segezha Packaging AB (bolaget) att till honom utge 453 658 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 21 augusti 2004 till dess full betalning sker. Han har vidare yrkat att bolaget skall förpliktas att till honom utge ett allmänt skadestånd om 50 000 kr jämte ränta på detta belopp enligt 6 § räntelagen från den 28 januari 2005 tills betalning sker.

Bolaget har bestritt yrkandena men vitsordat beräkningen av semesterersättning samt sättet att beräkna ränta. Det beräknade antalet semesterdagar har dock ej vitsordats. Bolaget har inte heller vitsordat att beräknat antal semesterdagar överhuvudtaget kan klassificeras som ”sparade”. Det allmänna skadeståndet har inte vitsordats som skäligt.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Som grund för sin talan har R.E. åberopat följande. Han har i sin anställning varit berättigad till 30 betalda semesterdagar per år. Han har inte till fullo tagit ut ledighet för dessa dagar. Enligt semesterlagen är R.E. därför berättigad att erhålla semesterersättning för ej uttagen semester. Enligt semesterlagen och gällande kollektivavtal har en arbetstagare, som har rätt till fler än 20 betalda semesterdagar, rätt att spara sådana överskjutande dagar. Vidare skall enligt 8 § mom 4, 6 och 10 i kollektivavtalet semesterersättning utgå med 4,6 procent av den aktuella månadslönen per outtagen betald semesterdag samt semestertillägg med 0,8 procent av den anställdes vid semestertillfället aktuella månadslön. Semesterersättning för sparad semesterdag beräknas som om den sparade dagen tagits ut det semesterår anställningen upphörde. Slutligen skall allmänt skadestånd enligt 32 § semesterlagen utgå för brott mot nämnda lag. Den överenskommelse som i september 2003 träffades mellan parterna reglerar förhållandena under uppsägningstiden men innebär inte att redan intjänade förmåner bortfallit.

Bolaget har som grund för bestridandet anfört följande. Det avtal som parterna träffat i september 2003 reglerar alla mellanhavanden mellan parterna. Några ytterligare krav kan därför inte framställas mot bolaget. Tillägget i avtalet avseende förbud att utlägga semester under uppsägningstiden innebar att R.E. skulle få semesterersättning för de 30 dagars semester som han intjänade under uppsägningstiden. Denna ersättning har redan utbetalats. Avtalet var en helhetslösning och en slutreglering av parternas samtliga mellanhavanden. I vart fall gör bolaget gällande att R.E. har tagit ut sin semester varför han inte kan framställa ytterligare krav på semesterersättning. Han har löpande erhållit semestertillägg, vilket endast utgår om semester de facto tagits ut. R.E. har inte invänt att han erhållit denna ersättning felaktigt utan mottagit den och konsumerat den. Vidare har bolaget som grund för sitt bestridande anfört att R.E. i samband med arbetsgivarbytet från Korsnäs AB till Korsnäs Packaging AB den 31 december 2002/ 1 januari 2003 inte avgett en sådan förklaring som han är skyldig att avge enligt 31 § andra stycket semesterlagen för det fall han önskat överföra sina (påstått) intjänade semesterförmåner till den nya

anställningen. Detta krav är absolut. Den eventuellt intjänade semesterfordringen som kan ha förelegat per den 31 december 2002 kan därför under alla förhållanden inte göras gällande mot bolaget. De uttalanden som gjorts från bolaget i samband med arbetsgivarbytet kan inte frånta R.E. skyldigheten att iaktta den angivna regeln.

R.E. har till utveckling av sin talan i huvudsak anfört följande. Han hade en hög befattning i bolaget och ingick i bolagets ledningsgrupp. Från början hade han sitt kontor i Gävle för att sedan överflyttas till Wiesbaden och slutligen till Paris. Från den 1 oktober 2000 hade han totalansvar för den östeuropeiska marknaden samt Asien och Afrika. Arbetet var fritt till sin karaktär med ”mobilt kontor” innebärande att R.E. kunde sköta arbete hemifrån och från den plats han för tillfället befann sig. Från och med den 1 januari 2003 flyttades R.E:s anställning över från Korsnäs AB till Korsnäs Packaging Aktiebolag. Enligt e-postmeddelande som R.E. fick del av skulle några förändringar av hans anställningsvillkor inte ske med anledning av detta. Rent faktiskt hade han emellertid hela tiden arbetat i Korsnäs Packaging Aktiebolag. Arbetet innebar omfattande resor och R.E. uppskattar att han hade 275-300 resdagar per år. Han rapporterade regelbundet via e-post eller telefon till sin närmaste chef. Han hade rätt till 30 dagars betald semester per år. Så mycket semester kunde han emellertid aldrig ta ut vilket bolaget kände till. De dagar han tog ut som semester rapporterade han till sin chef som från år 2002 var P.B. I juni 2003 rapporterade han t. ex. via e-post att han hade semester i Bulgarien fram till den 14 juli. Under åren 1997, 1998 och 1999 tog han inte ut någon semester alls, år 2000 tog han ut tre dagar och under åren 2001, 2002 och 2003 tio dagar vardera året. Han hade tagit ut tio dagars semester i början av juli 2003 när han kort därefter kallades till Paris och fick besked om uppsägningen. Bolaget betalade i efterskott varje år ut semestertillägg om 0,8 procent av månadslönen per semesterdag. Semester intjänades varje år från den 1 april ena året - den 31 mars påföljande år. Parterna förde utdragna förhandlingar om villkoren för R.E. efter uppsägningen. Avtalet undertecknades av honom den 22 september 2003 och innehöll villkor och förmåner som skulle gälla under uppsägningstiden. Man avhandlade överhuvudtaget inte något om intjänad

semester, traktamenten eller liknande förmåner i tiden före uppsägningen. Enligt punkt 3 i avtalet (i av parterna såvitt avser punkterna 3, 4 och 11 ingiven svensk översättning, domsbilaga 2) är R.E. berättigad att bibehålla lön, pension och semesterförmåner som han är berättigad till hela tiden fram till och med ”effective date”, d.v.s. den 21 juli 2004. Enligt punkt 4 i avtalet skall utbetalningen ske senast en månad efter anställningens upphörande. I punkten 11 i avtalet anges att sedan avtalsvillkoren fullgjorts har parterna inte några vidare anspråk på varandra. Bolaget har inte fullgjort sina åtaganden enligt punkten 3 i avtalet eftersom bolaget vägrat utge ersättning för icke uttagen och sparad semester, sammanlagt 87 dagar, beräknat enligt vad som framgår av domsbilaga 3 och 4.

Bolaget har till utveckling av sitt bestridande anfört huvudsakligen följande. Bolaget hade inte kontroll över hur R.E. bedrev arbetet. Han hade att själv ansvara för sitt semesteruttag. Vid utgången av varje semesterår utbetalades semestertillägg till R.E. vilket innebar att semester var uttagen. Av lönespecifikationen första månaden efter överförandet av anställningen till bolaget framgår att det inte fanns någon sparad semester eftersom det i därför avsedd ruta anges 0. Det visar att bolaget var av den uppfattningen att sparad semester inte förelåg. Efter uppsägningen diskuterades förlikning för att parterna skulle lägga alla frågor bakom sig. Båda parterna företrädde av juridiska ombud. I avtalet punkt 3 anges att sedvanliga anställningsvillkor enligt anställningsavtalet skulle gälla under tiden fram till den 21 juli 2004 vilket innebar att ingen förändring skulle ske i utgående förmåner fram till slutdatum. Överenskommelsen att ingen semesterledighet skulle läggas ut under uppsägningstiden innebar att R.E. tjänade in 30 dagars semester under sista anställningsåret. Punkten 11 i avtalet är en ovanligt tydlig skrivning att avsikten var att definitivt stänga alla möjligheter att återkomma med krav, ”...alla rättigheter (om sådana finns)” vilket även innebär sådana som man inte har kunskap om. Tillägget i avtalet angående förbud mot att lägga ut semester under uppsägningstiden tillkom på R.E:s ombuds initiativ och eventuella oklarheter i det hänseendet skall drabba R.E. Arbetstagaren har enligt 31 § andra stycket semesterlagen skyldighet att anmäla till både den tidigare och den nya arbetsgivaren att man vill överföra exempelvis sparad

semester. Semester tjänas in under tiden den 1 april till och med den 31 mars året innan semestern tas ut och i det lönebesked som R.E. erhöll i januari 2003 anges endast att han har rätt till 30 betalda semesterdagar per år. R.E. har haft rätt att självständigt lägga ut sin semester. Om han inte tagit ut den semester han är berättigad till är det han som skall visa att han inte gjort det.

DOMSKÄL

R.E. har hörts under sanningsförsäkran. På begäran av bolaget har dess ställföreträdare P.B. hörts under sanningsförsäkran. Vidare har vittnesförhör ägt rum med J.H. och M.N. Som skriftlig bevisning har punkterna 3, 4 och 11 i parternas avtal den 18 september 2003 i en av ombuden godkänd svensk översättning åberopats. Vidare har ett e-postmeddelande från B.C. den 3 oktober 2002, en lönespecifikation för januari 2003 och ett telefaxmeddelande från J.H. den 29 augusti 2003 åberopats.

R.E. har i huvudsak berättat i överensstämmelse med vad som anförts sakframställningsvis. Han har bland annat tillagt följande. Hans senaste närmaste chef var P.B. och det var till honom som han rapporterade angående sitt arbete. Till denne meddelade han också när han ville ta ut semester och erhöll därefter bekräftelse på detta. Hur man i bolaget registrerade uttagen semester känner han inte till. P.B. tog för egen del inte heller ut mer än två eller tre veckors semester per år. Inte heller andra i högre positioner inom bolaget tog ut längre semester. Semestertillägget brukade komma i maj och ibland påpekade han att han inte tagit ut sin semester men utbetalningen av 0,8 procent av bruttolönen skedde oavsett om semester tagits ut eller ej. En schism uppstod mellan honom och P.B. beträffande arbetsmoral, strategi och arbetsfrågor. Han blev kallad till huvudkontoret i Paris och efter fem minuters samtal fick han besked om att hans tjänst skulle dras in. Uppsägningstiden var 12 månader och förhandlingar upptogs beträffande avgångsvederlag. Punkten 3 i avtalet är enligt hans mening glasklar. Den innefattar allt inestående och han hade ett stort antal semesterdagar som inte tagits ut. Bolaget har inte fullgjort sina skyldigheter enligt punkterna 3 och 4 i avtalet och därför gäller inte punkt 11. Hans

fordran på intjänad semester uppgick till omkring en miljon kronor men av dessa har cirka hälften hunnit preskriberas. Bytet av arbetsgivare var endast en administrativ fråga och B.C., som var ekonomiansvarig, svarade honom att det inte innebar någon förändring för honom. Det framgår också av det e-postmeddelande som han fick ta del av. År 2003 fick han semestertillägg för 30 dagar och det avsåg semester intjänad under tiden den 1 april 2002 till och med den 31 mars 2003. Uppgiften på lönebeskedet att sparad semester var 0 föranledde att han kontaktade lönekontoret och meddelade att han inte tagit ut semester. Detta fick även P.B. klart för sig och det är hans ansvar att kontrollera hur mycket R.E. hade sparat. Till sitt ombud vid förhandlingarna om avgångsvederlaget, J.H., påpekade han att han hade en hel del inestående semester och att man inte fick ”bomma den poängen”. Han preciserade inte hur många dagar han ansåg sig ha rätt till men fick av henne beskedet att ersättning för intjänad semester utbetalas enligt lag.

Av förhöret med P.B. har huvudsakligen framkommit, utöver vad som anförts under sakframställningen, följande. Han kom till bolaget som verkställande direktör den 1 februari 2001 och ansvarar för skötseln av företaget. R.E. hade ansvar för östra Europa och sammanlagt fem eller sex personer rapporterade till P.B. beträffande sin verksamhet. Budget och mål bestämdes men var och en hade frihet att agera för att nå målen. Varje anställd i ledande ställning har frihet att rapportera till honom om sin semester men han utövar inga påtryckningar om att ta ut eller att inte ta ut semester. Han var inte nöjd med resultatet i östra Europa och på grund av omstrukturering av verksamheten från geografisk till verksamhetsinriktad uppdelning beslöt han att säga upp R.E. Under cirka två månader diskuterades ett avtal som reglerade R.E:s uppsägning. P.B. hade sista ordet i överenskommelsen för bolagets del och han ville nå fram till en för båda parter rättvis och fullständig överenskommelse som skulle ge dem möjlighet att avsluta sina mellanhavanden och gå vidare. R.E. fick förmånen att bibehålla lön under de 12 månadernas uppsägningstid även om han skulle få ett annat avlönat arbete. Vanligen bortfaller löneförmånen om man får annat arbete men R.E. skulle vara bibehållen sina anställningsförmåner. Man kom också överens om att semester inte skulle läggas ut under uppsägningstiden.

Det har aldrig talats om intjänad semester. P.B. känner inte till de svenska reglerna om semester och inte heller de kollektivavtalsregler som kan vara aktuella. Vid tiden för uppsägningen hade han inte någon kännedom om huruvida R.E. hade några anspråk på ersättning för inestående semesterdagar. P.B. har bara minne av att R.E. vid ett tillfälle meddelade att han hade semester och det var i samband med ett möte som skulle äga rum i Paris och då R.E. befann sig i Bulgarien på tre veckors semester. Själv brukar han ta ut fyra och en halv till fem och en halv veckas semester per år.

J.H. har bland annat uppgett följande. Hon företrädde R.E. vid förhandlingarna med bolaget om avgångsvederlag efter uppsägningen. Punkten 3 i avtalet omfattar bland annat intjänad semester och skall betalas ut enligt punkten 4. Avtalet innebar en slutlig uppgörelse enligt vad som framgår av punkten 11 i avtalet. I förhandlingarnas slutskede fick hon kännedom om att R.E. ansåg sig ha inestående semester men han uppgav inte hur mycket det rörde sig om. Hon kunde aldrig i sin vildaste fantasi tro att han inte hade tagit ut merparten av sin semester. Hon utgick dock ifrån att laglig rätt till semester omfattades av avtalet och det svarade hon också R.E. Enligt hennes uppfattning skulle ersättning för intjänad semester betalas ut per automatik.

M.N. har i huvudsak uppgett följande. Överenskommelsen om att semesterledighet inte skulle läggas ut under uppsägningstiden kom till på begäran av J.H. Han uppfattade det som att R.E. önskade tjäna in semester under uppsägningstiden och det bekräftades av J.H. Enligt bolaget fanns inte någon intjänad semester och detta hade han försäkrat sig om genom att fråga den särskilt ansvarige för detta i bolaget. För honom var det klart att uppgörelsen omfattade 30 dagars semester intjänade under den 12 månader långa uppsägningstiden och att ingen tidigare intjänad semester var aktuell. Någon särskild fråga avseende tidigare intjänad semester ställdes dock inte till J.H. Eftersom det pågick en konflikt mellan parterna var det särskilt angeläget att avtalet innebar en slutlig uppgörelse och detta framgår av den särskilt tydliga formuleringen i punkt 11 i avtalet. Semestertillägg för tio

extra dagar kom att betalas ut på grund av ”något strul” med semesterersättningen.

Tingsrättens bedömning

Parterna är överens om att deras uppgörelse i september 2003 avsåg att reglera förhållandena kring R.E:s uppsägning och att de genom överenskommelsen fullständigt och slutgiltigt reglerat sina mellanhavanden. R.E. anser emellertid att bolaget inte fullgjort sina åtaganden enligt avtalets punkt 3 och 4 i vad avser hans rätt till bibehållna semesterförmåner som han är berättigad till fram till den 21 juli 2004. Det är vidare ostridigt att semesterersättning inte betalats ut för de semesterdagar som R.E. påstår att han har rätt till förutom de 30 dagar som avser 12 månaders uppsägning.

Enligt semesterlagen (1977:480) § 3 avses med semesterår tiden från och med den 1 april ett år till och med den 31 mars påföljande år. Motsvarande tid närmast före ett semesterår kallas intjänandeår. Vid tidpunkten för uppsägningen, den 21 juli 2003, löpte således semesteråret från den 1 april 2003 till och med den 31 mars 2004. Intjänandeåret torde då vara den 1 april 2002 till och med den 31 mars 2003. R.E:s anställning hade emellertid övergått till bolaget den 1 januari 2003 och bolaget har bestritt att hans tidigare intjänade semesterförmåner överförts till bolaget. R.E. har, ostridigt, underlåtit att lämna sådant meddelande som stadgas i 31 § andra stycket semesterlagen och kan därför, enligt bolaget, inte göra gällande att han före anställningen hos bolaget den 1 januari 2003 tjänat in någon semester som bolaget har att svara för. Den semester som han, utöver de 30 dagarna som bolaget betalat ersättning för, uppgår i så fall till högst 17 dagar och dessa har R.E. tagit ut.

Medför då R.E.s underlåtenhet att underrätta arbetsgivarna om sin önskan att överföra hos den tidigare arbetsgivaren intjänade semesterförmåner till den nya att han gått förlustig sin rätt? Att beakta i detta hänseende är då dels att lönebeskedet i januari 2003 från bolaget upptar uppgift om att R.E. har 30 betalda semesterdagar vilket inte torde vara fallet om bolagets inställning

skulle vara riktig. Bolaget har därefter i april eller maj 2003 betalat ut semestertillägg för 30 dagar. Enligt tingsrättens mening kan detta inte avse annat än den semester som intjänats under tiden 1 april 2002 – 31 mars 2003. Genom att betala ersättning för dessa semesterdagar, som således härrör från tid före anställningen i bolaget, måste bolaget anses ha godkänt att R.E. tillåtits medföra, i vart fall denna tidigare intjänade semester, utan att han formellt lämnat meddelande enligt 31 § semesterlagen. Bolagets medgivande kan dock enligt tingsrättens mening inte omfatta längre tillbaka intjänad semester utan att R.E. kan visa att bolaget ägt kännedom om denna. Om R.E. mot bolaget önskat göra gällande rätt till längre tillbaka i tiden intjänad semester måste det ha legat på honom att klargöra detta för bolaget genom att fullgöra sin skyldighet enligt 31 § andra stycket semesterlagen. R.E. har inte visat att bolaget ägt kännedom om tidigare intjänad och/eller sparad semester.

Har då R.E. genom överenskommelsen i september 2003 avstått från den rätt till ersättning för semester avseende det löpande semesteråret som han enligt tingsrättens mening hade? Texten i avtalet punkt 3 är inte entydig. Den tillförsäkrar R.E. rätt att bibehålla lön, pension och semesterförmåner som han är berättigad till fram till och med ”effective date” d.v.s den 24 juli 2004. Bolaget har påstått att innebörden av villkorets sista del är att endast semesterförmån för tiden för uppsägningen omfattas. J.H. har förklarat att hon på M.N:s fråga om R.E. avsåg att ”tjäna in semesterersättning under uppsägningstiden” svarat att så var fallet. Hon har dock tillagt att hon utgick från att redan intjänad semester skulle betalas ut ”per automatik”. M.N. har – trots att han hos ekonomiansvarig efterfrågat eventuellt inestående intjänad semester och där fått nekande svar – inte ställt någon kontrollfråga till J.H. om detta. Semesterlagens regler innebär ett starkt skydd för arbetstagaren. Även om R.E. inte kan anses ha intagit en underordnad ställning bör han dock omfattas av detta skydd. För att bolaget skall kunna undgå skyldighet att utge ersättning för den semester som avser det vid tiden för uppsägningen löpande semesteråret måste därför enligt tingsrättens mening en tydlig viljeförklaring föreligga från R.E. om att han var beredd att avstå från den intjänade semesterersättningen. Någon sådan viljeförklaring har inte lämnats.

Bolagets invändning om att semester tagits ut i ledighet har bestritts av R.E. som endast medgett att han under det aktuella semesteråret tagit ut tio dagars semester. Båda parter har uppgett att de saknar möjlighet att visa R.E:s semesteruttag. R.E. har, obestritt, berättat att det material som fanns i hans dator omedelbart efter uppsägningen raderades av bolaget och att han därför inte kan ta fram uppgifter om arbetet fram till uppsägningen. Bolaget, som dels på grund av sin ställning som arbetsgivare, dels genom sin tillgång till material beträffande R.E:s arbete, måste anses vara den av parterna som har och har haft den bästa möjligheten att spara bevisning för sitt påstående om när och hur mycket av den aktuella semestern som tagits ut av R.E. Eftersom bolaget inte förmått visa att R.E. utnyttjat fler semesterdagar under den aktuella perioden än han själv uppgett får hans uppgifter godtas.

Bolaget har vitsordat den beräkning av semesterersättningen som R.E. gjort för den händelse tingsrätten skulle finna att han har rätt till semesterersättning svarande mot de dagar som förföll under tiden den 1 april 2002 till och med den 21 juli 2004. Bolaget skall därför förpliktas utge ersättning till R.E. med 167 860 kr.

Skadeståndsfrågan

Bolaget har genom att vägra utge semesterersättning som enligt semesterlagen skall utgå till R.E. brutit mot semesterlagen och skall därför förpliktas utge skadestånd till R.E. Bolaget har inte kunnat vitsorda något belopp som skäligt. Det skadestånd som R.E. har yrkat är baserat på en avsevärt mycket högre utebliven semesterersättning än vad som tingsrätten funnit bolaget skyldigt att utge. Vid sådant förhållande finner tingsrätten att skadeståndet skall sättas ned till av tingsrätten skäligen ansedda 5 000 kr.

Rättegångskostnaderna

Vid bedömningen av hur rättegångskostnaderna skall fördelas finner tingsrätten att vad R.E. vunnit i målet är mindre än hälften av vad han yrkat.

Han skulle då rätteligen förpliktas ersätta bolaget för en del av bolagets rättegångskostnader. Med hänsyn till att rättegången trots allt varit nödvändig för att avgöra frågan om R.E. har rätt till ytterligare semesterersättning anser tingsrätten skäligt att vardera parten får stå sina kostnader i målet.

DOMSLUT

1. Segezha Packaging AB förpliktas att till R.E. utge 167 860 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 21 augusti 2004 tills full betalning sker.
2. Segezha Packaging AB förpliktas att till R.E. utge allmänt skadestånd med 5 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 januari 2005 tills full betalning sker.
3. Vardera parten skall stå sina rättegångskostnader i målet.

Domsbilaga 1

Dated 18 September 2003

KORSNÄS PACKAGING AB
and
R.E.

SETTLEMENT AGREEMENT

Settlement Agreement

This Agreement is made on 18 September 2003 **between:**

- (1) **Korsnäs Packaging AB**, 556286-4099, (the “**Company**”); and
 - (2) **R.E.**, 000000-0000 (“**RE**”).
- (A) RE has been employed as Business Development Manager in the Company.
- (B) On 21 July 2003, RE was given notice of termination from his employment with the Company

The Company and RE (jointly referred to as the “**Parties**”) have agreed that RE’s employment will be terminated on the terms set forth below.

- 1** RE’s employment in the Company is terminated, effective 21 July 2004 (the “**Effective date**”).
- 2** As from 21 July 2003, RE is released from his position as Business Development Manager and will not carry out any duties or exercise any powers or responsibilities under his employment contract or attend the premises of the Company.
- 3** RE is entitled to retain salary, pension and annual leave benefits to which he is entitled up to and including the Effective date. The Company will not withhold from salary or other remuneration under this Clause 3, income earned by RE in new employment or other business and the Company will not fix any annual leave dates to coincide with the notice period.
- 4** Final salary, compensation in lieu of annual leave and remuneration for other employment benefits, if any, will be disbursed at the latest one month after the Effective date.
- 5** RE will receive a severance payment equivalent to 1 month’s salary (SEK 109.000) to be paid on 25 September 2003 less deduction for preliminary income tax. RE will not receive any pension or annual leave benefits on the amount.
- 6** The Company agrees to pay on invoice directly to RE's lawyers, ELMZELL Advokatbyrå, a sum of SEK 20.000 exclusive of VAT as compensation for the reasonable professional fees incurred by RE in

taking legal advice in relation to this agreement. The remuneration will be a taxable benefit for RE subject to preliminary income tax.

- 7** Any material produced by RE during the employment is the property of the Company to the extent allowed by law. Material means, but is not limited to, marketing plans, memorandums, training material and business offers.
- 8** RE confirms that he has returned to the Company all property belonging to the Company or any Group Company and that he has not retained any copies of any materials or other Company or Group information.
- 9** RE agrees without any limitation in time not to disclose to third parties confidential information concerning the Company or any Group Company and its business activities. Confidential information means, but is not limited to, customer relationships, commercial information of business transactions, market researches, marketing plans, price calculations and plans with regard to advertising and other customer campaigns.
- 10** The Parties agrees not to disclose what has taken place during the negotiations preceding this agreement or to disclose it's contents in any way to a third party.
- 11** The terms of this agreement and their proper discharge are in full and final settlement of any and all claims or other rights of action whatsoever and howsoever arising including, for the avoidance of doubt, any rights (if any) the Parties may have in respect of vacation pay, pension, bonus, damages or any other claim which the Parties have now or may in the future have against each other. On RE's part this applies to the Company and any Group Company.

This agreement has been drawn up in two copies of which the parties have taken one each.

Stockholm

Date 18/9-03

KORSNÄS PACKAGING AB

M.N.

(M.N.)

on behalf of P.B.

Tollarp

Date 22/9-03

R.E.

(R.E.)

Domsbilaga 2

Parternas översättning av punkt 3, 4 och 11 i överenskommelsen av september 2003

P.3

R.E. är berättigad att bibehålla lön, pension och semesterförmåner som han är berättigad till, fram till och med Effective Date (21 juli 2004). Bolaget kommer inte att göra avdrag från lön eller annan ersättning enligt denna punkt 3, av inkomster, intjänade av R.E. i ny anställning, eller annan verksamhet och Bolaget kommer inte att förlägga någon semesterledighet under uppsägningstiden.

P.4

Slutlön, semesterersättning och ersättning för andra anställningsförmåner, om det finns några, kommer att utbetalas senast en månad efter Effective Date.

P.11

Avtalsvillkoren och dess rätta fullgörande innebär en fullständig och slutgiltig reglering av vart och ett och samtliga krav eller möjligheter att vidta åtgärder, oberoende av hur dessa uppkommit, inklusive, för undvikande av tveksamheter, alla rättigheter (om sådana finns), som parterna kan ha avseende semesterersättning, pension, bonus, skadestånd eller vilka andra krav som helst som parterna har nu, eller kan ha i framtiden, mot varandra. För R.E:s del gäller detta Bolaget och samtliga koncernbolag.

A.E.

(A.E.)

Kristianstad 2008-09-11

A.N.

(A.N.)

Kristianstad 2008-09-11

Domsbilaga 3

Bilaga 1	Intjänade semester-dagar	Uttagna semester-dagar	Ersatta semester-dagar	Preskriberade semester-dagar	Sparade semester-dagar	Ej utbetalda semester-tillägg avseende sparade semester-dagar
A. Intjänande-året						
1 april 1996-31 mars 1997	3 (2,46)			3		
B. Intjänande-året/semester-året						
1 april 1997-31 mars 1998	30			20	10	10
C. Intjänande-året/semester-året						
1 april 1998-31 mars 1999	30			20	10	10
D. Intjänande-året/semester-året						
1 april 1999-31 mars 2000	30			20	10	10

**E. Intjänande-
året/semester-
året**

1 april 2000-

31 mars 2001 30 3 20 7

**F. Intjänande-
året/semester-
året**

1 april 2001-

31 mars 2002 30 10

**G. Intjänande-
året/semeste-
året**

1 april 2002-

31 mars 2003 30 10

**H. Intjänande-
året/semester-
året**

1 april 2003-

31 mars 2004 30 10 30
(avser perioden
030721-040721)

**I. Intjänande-
året/semester-
året**

1 april 2004-

21 juli 2004 10 (112/365x30)

Totalt 223 33 30 83 37 30

Domsbilaga 4

Kristianstads tingsrätt
Box 536
291 25 Kristianstad

Stockholm den 9 september 2008

Mål nr T 40-05; R.E./Korsnäs Packaging AB

Inför torsdagens huvudförhandling får jag härmed justera R.E:s yrkande enligt följande.

R.E. yrkar att tingsrätten skall förplikta Korsnäs Packaging AB att till honom utge 453 658 kronor. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 21 augusti 2004 till dess full betalning sker.

R.E:s yrkande om allmänt skadestånd och ersättning för sina rättegångskostnader är oförändrade.

Det nya huvudyrkandet svarar mot ytterligare 10 semesterdagar, 87 istället för 77. Anledningen härtill är att det finns ett fel i beräkningen i aktbilaga 30 och 31. I tabellen i aktbilaga 31 skall preskriberade dagar vara 73 (inte 83) och konsekvensen är därför att yrkandet måste justeras till att avse 87 dagar istället för 77 dagar. Felet beror på att kolumnen ”Preskriberade dagar” skall justeras ett hack nedåt och att preskriberade dagar för de dagar som R.E. kunde ta ut under det semesterår som slutar 31 mars 2002 skall vara 10 och inte 20. R.E. tog under detta semesterår ut 10 dagar och av resterande 20 dagar kan han spara 10 (alla dagar över 20 enligt kollektivavtalet). De sparade 10 dagarna är inte preskriberade men de övriga 10 dagarna är det.

Ett enklare sätt att räkna är måhända att i aktbilaga 31 räkna intjänade semesterdagar under intjänandeåren under F tom I dvs. 100 dagar och från detta antal dra dels den av svarandebolaget i augusti 2004 ostridigt utbetalda semesterersättningen svarande mot 30 dagar och dels de 10 + 10 dagar som R.E. tog ut under semesteråren under G och H i aktbilaga 31, dvs. semesteråren april 2002 tom. mars 2003 och april 2003 tom. mars 2004. Då återstår 50 dagar ($100 - 30 - 10 - 10 = 50$). Härtill kommer sedan de sparade dagarna som uppgår till 37, dvs sammantaget 87 dagar.

Värdet av de inestående dagarna beräknas således enligt formeln $87 \times 109\,000 \times 0,046$, vilket innebär ett belopp om 436 218 kronor. Härtill skall läggas, på sätt som anges i aktbilaga 30 och 31, värdet av semestertillägg för ett antal dagar. I dessa aktbilagor har antalet fastställts till 30. Antalet justeras nu ner till 20 och avser uttagen semester som förföll till betalning efter den 1 april 2003 (se beräkningen under punkt 1 nedan). Värdet beräknas enligt formeln $20 \times 109\,000 \times 0,008$ eller 17 440 kronor. Yrkandet blir därför totalt $436\,218 + 17\,440 = 453\,658$ kronor.

Även de sparade dagarna har, även om antalet stämmer, blivit lite felredovisade i aktbilaga 31. Sparande sker först från semesteråret april 1998 tom. mars 1999 med 10 dagar, Det därefter följande året sparas ytterligare 10 dagar, därefter 7 dagar och för semesteråret april 2001 mars 2002 sparas 10 dagar.

Jag har gått igenom ovanstående beräkningar med Anders Nordström som vitsordar beräkningen i sig även om svarandebolaget i enlighet med sin uppfattning i målet bestrider samtliga R.E:s yrkanden. Härutöver vill R.E. anföra följande beträffande yrkandena. Anders Nordström har inte tagit del av dessa beräkningar men förhoppningen är att svarandebolaget senast vid torsdagen huvudförhandling kan vitsorda beräkningarna i sig.

Det yrkade beloppet om 453 658 innefattar R.E:s totala yrkande avseende intjänade med ej uttagna dagar på sätt som tidigare redovisats. Härutöver tillkommer yrkanden om allmänt skadestånd och ersättning för

rättegångskostnader. För det fall tingsrätten endast delvis skulle bifalla R.E:s yrkande görs i det följade till tingsrättens ledning vissa beräkningar avseende R.E:s krav.

1. *Tingsrätten finner att R.E. har rätt till semesterersättning svarande mot de dagar som förföll under tiden 1 april 2003 tom. 21 juli 2004.*

- 30 dagar som förföll den 1 april 2003, 30 dagar som förföll den 1 april 2004 och 10 dagar som förföll den 21 augusti 2004 eller sammanlagt 70 dagar. Av dessa har R.E. tagit ut 10 dagar fram till uppsägningstidpunkten den 21 juli 2003 och bolaget har betalat ut ersättning för 30 dagar i augusti 2004. Samtidigt utbetalades semesterdagstillägg för ytterligare 10 dagar. Återstår 30 dagar varav 20 skall ersättas med 5,4 % (4,6 +0,8) av månadslönen per dag och 10 med 4,6 % av månadslönen per dag.

Beräkning:	20 x 109 000 x 0,008 =	17 440
	30 x 109 000 x 0,046 =	150 420
Totalt		167 860 kronor

2. *Tingsrätten finner att R.E. har rätt till semesterersättning svarande mot de dagar som förföll under tiden 1 april 2002 tom. 21 juli 2004, dvs dagar som intjänats fom. 1 april 2001. Detta är dagar som inte är föremål för preskription om man bortser från sparade dagar.*

- Samma som under 1 ovan jämte 30 dagar som förföll den 1 april 2002. Av dessa har R.E., utöver vad som anges under 1, tagit ut ytterligare 10 dagar. Återstår 20 dagar som skall ersättas med 4,6% av månadslönen per dag.

Beräkning:	20 x 109 000 x 0,054 =	117 720
	Enligt 1 ovan	167 860
Totalt		285 580 kronor

En kopia på denna inlaga skickas direkt till motparten.

Som ovan

A.E.

(A.E.)